

Mødet den 11. Marts 1909.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Magnus Nielsen.

1. (J. Nr. 467—1908). Den foreliggende Indstilling fra Budgetudvalget om at bevilge Stadslægen et Beløb af 300 Kr. til Afholdelse af Udgifter ved Deltagelse i den 4. internationale Mælkerikongres, der afholdes i Budapest i Juni d. A., vedtoges.
2. (J. Nr. 540—1908). Andragende fra **Politibetjent Nr. 19 Søren Nielsen Holm om Afsked** med Pension. — Fra Budgetudvalget forelæa Indstilling om at fastsætte Pensionen til $\frac{2}{3}$ af Andragerens Lønning, hvortil dog ikke medregnes de 200 Kr., som er ydet i Huslejhjælp til Politivagten paa Christiansbjerg.

Formanden oplyste, at Andrageren havde lidt Skade i Tjenesten, og at Udvalget, skønt der kunde være nogen Tvivl om, hvorvidt Skaden kunde medføre vedkommendes Afsked med Pension, mente, det kunde se noget inhumant ud ikke at bevilge det ansøgte.

Mousten var ikke uden Betænkelighed af Hensyn til Konsekvenserne gaaet med til at ind-

stille at give $\frac{2}{3}$ af Lønnen i Pension, da vedkommende kun kunde tilkomme de $\frac{3}{10}$. Da man imidlertid nu havde en Politiforsikring, vilde Betjentene vel i lignende Tilfælde faa Erstatning fra den.

Formanden meddelte, at der forelaa Lægeerklæring for, at Betjenten havde paadraget sig Skaden i Politiets Tjeneste.

Andragendet bevilgedes overensstemmende med Budgetudvalgets Indstilling.

3. (J. Nr. 502—1908). Det foreliggende Andragende fra Statsbibliotekar Grundtvig om at det Underbibliotekar Stensgaard tillagte Honorar for Aften-tjeneste ogsaa maa udbetales ham under en 3 Maaneders Permission med 112 Kr. 50 Øre kunde ikke bevilges.
4. (J. Nr. 12²⁵—1908). Den foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af forskellige **Alderdoms-understøttelser** vedtoges.
5. (J. Nr. 538—1908). Andragende fra **Alterdegnen ved Sct. Johannes Kirke** om Forhøjelse af det ham tilstaaede Løntillæg. — Budgetudvalgets Indstilling om, at der som sædvanlig tilstaas Andrageren et Løntillæg af 200 Kr. vedtoges.
6. De foreliggende Andragender om **Eftergivelse af Fattighjælp** fra
 - a. (J. Nr. 17³⁴—1908) Gartner S. Sørensen,
 - b. (J. Nr. 17³²—1908) Arbejdsmand Chr. Sørensen og
 - c. (J. Nr. 17³⁹—1908) Skræddersvend Martinus Stærk bevilgedes.
7. (J. Nr. 17³⁵ 1908). Andragende fra Morten Christensen om **Eftergivelse af Fattighjælp**.

Andrageren henvistes til at henvende sig til Sogneraadet for Dallerup Kommune, hvor han

var forsørgelsesberettiget, da han i sin Tid modtog Fattighjælp.

8. (J. Nr. 16³—1908). Det foreliggende Andragende fra Jens Chr. Jørgensen om **Fritagelse for Brændevinsafgift** for Oktober Kvartal 1908 bevilgedes for Kommunens Andels Vedkommende.
9. (J. Nr. 559—1908). Indstilling fra Vandværksudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Vandværkets Vandmesterarbejde** i Tiden fra 1. April 1909 til 31. Marts 1910 til Vandmestrene S. P. Johansen og C. Rasmussen under Forudsætning af, at sidstnævnte indgaar paa de af S. P. Johansen tilbudte Priser; ellers overdrages hele Arbejdet til S. P. Johansen.

Niels Jensen mente, at Vandværket ligesom Gasværket kunde lade sine faste Folk udføre Reparationerne.

Samuel sen troede, man vanskeligt kunde gaa over til en saadan Ordning for Øjeblikket. Det var forøvrigt ikke Hovedledninger, men kun Stikledninger og Reparationer, der var Tale om.

Vestesen oplyste, at der ved den af Hr. Niels Jensen omtalte Ordning altid var Vanskeligheder paa Gasværket, idet man let fik for mange Folk til daglig.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 560—1908). Den foreliggende Indstilling om efter afholdt Licitation at overdrage Levering og Anbringelse af **Stakit om den ny Vandbeholder** for 1. Trykzone til Tømrmester S. A. Madsen for 1700 Kr. og 21 Kr. 50 Øre pr. enkelt Fag vedtoges.
11. (J. Nr. 501—1908). Andragende fra Frugthandlerne om Tilladelse til at sælge **udenlandsk Frugt** fra deres Stadepladser.

Formanden oplyste, at de handlende faktisk længe havde handlet med udenlausk Frugt, og at Spørgsmaalet nu var, om Byraadet vilde gøre denne Handel lovlig. Det sidst omtalte Borgerskab for ringe Handel kunde jo gives med stærk Begrænsning, saaledes som af Politimesteren anført.

Müller mente, det kunde ordnes saaledes, at Tilladelsen ikke blev taget fra dem, der i Forvejen havde den.

Formanden troede ikke, det kunde lade sig gøre at begrænse Tilladelsen til dem, der tidligere havde haft Tilladelsen. Sagen burde jo iøvrigt behandles for aabne Døre, saa det vilde vel være rigtigst at udsætte den, hvorved man tillige kunde faa undersøgt, hvor mange den vilde komme til at gælde.

Mikael Johansen fandt noget rigtigt i Hr. Müllers Tanke om kun at tillade dem, der alt havde Tilladelse, at handle med udenlandsk Frugt. Han anbefalede Nedsættelse af et særligt Udvalg.

Simonsen mente ikke, at de af Andragerne, der havde bestemte Stadepladser, kunde genere de næringsdrivende. Forholdet var derimod noget anderledes med Hensyn til de kørende Gadehandlere, saa det vilde maaske være rigtigst, om man samtidig med at indføre et Borgerskab for ringe Handel tillige søgte at gennemføre faste Stadepladser. Man maatte imidlertid ikke være blind for, at man ved et Forbud kunde komme til at tage Næringen fra nogle af disse handlende, saaledes at de vilde hjemfalde til Fattigvæsenet eller Alderdomsunderstøttelsen.

Formanden skulde indrømme, at der var

noget i Hr. Simonsens Betragtning, men maatte dog erindre om, at Gadehandelen med indenlandsk Frugt ikke kunde udelukkes.

Simonsen mente dog, at et Forbud mod Handel med udenlandsk Frugt i meget høj Grad vilde forringe Gadehandlernes Indtægt.

Samuel sen ansaa det for ret uheldigt, saa snart en Lov var vedtaget, straks at spekulere paa at bryde den. Paa den anden Side maatte det dog ogsaa indrømmes, at der var nogen Forskel paa, om det var Handel fra Vogn eller fra fast Stade.

Müller fremhævede, at Gadekørerne i høj Grad var generende for de Landsbyskoler, der om Sommeren besøgte Byen, og at de gik Købmændene i Næringen ved Salg af Slikkerier.

Jakob Jensen oplyste, at der paa det forrige Andragende fandtes en Del Underskrifter af Folk, der slet ikke var handlende. Lovgivningen kom altid nogle paa Tværs; men vilde man lovgive om Arbejdstidens Indskrænkning, maatte man tage Følgerne.

Formanden gjorde opmærksom paa, at man meget vel kunde holde sig Loven efterrettelig, idet man kunde forbyde de handlende at handle efter Lukketid.

Filtenborg syntes, man som hidtil skulde indskrænke sig til at tillade nogle enkelte at handle i Skovene og Byens Udkanter.

Simonsen gjorde gældende, at det var Lovens Ufuldkommenhed, der bragte Byraadet i Knibe i denne Sag.

Andragendet henvistes til Udvalget for Andragender.

om Dispensation fra Lov Nr. 121 af 20. April 1906 om Ret til at beværte andre end Rejsende i **Østbanehotellet** anbefaledes.

13. (J. Nr. 568--1908). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Erhvervelse af Murermester Daugbjergs Ejendom, Tangen Nr. 5.**

Nørgaard erindrede om, at Udvalget i sidste Møde var blevet bemyndiget til at forhandle videre angaaende Erhvervelsen af Tangen Nr. 5. Murermester Daugbjerg holdt vedblivende Grunden i 42000 Kr., men de omboende Grundejeres Bidrag var nu blevet forhøjet til 12400 Kr. Sagen stod altsaa saaledes, at Kommunen kunde erhverve Ejendommen for 29600 Kr., af hvilket Beløb Hr. Daugbjerg vilde tage Jord for de 18000 Kr. Der var imidlertid den Omstændighed ved det, at Daugbjerg havde Brug for flere Kontanter, og man maatte derfor give ham de 18000 Kr. i 1. Prioritet i Jorden, dog saaledes at der straks skulde bygges, naar Jorden overgik paa andre Hænder, og saaledes at Beløbet skulde blive staaende som 2. Prioritet paa sædvanlig Maade. Udvalget var paa det rene med, at man vilde vinde ikke saa lidt ved at modtage Tilbudet, selv om den tilbageværende Del af Kvarteret skulde blive ombygget. Jorden vilde Hr. Daugbjerg tage paa Marselisborg, antagelig i Faaborggade, og det var en Betingelse, at han skulde tage Jorden fra en Ende af og paa de sædvanlige Salgsvilkaar. Udvalget kunde anbefale Erhvervelsen.

Niels Jensen spurgte, om Beboerne skulde deltage i Udgiften ved det tilbagestaaende Murerks Pudsning.

Nørgaard havde ikke undersøgt, hvem der skulde lade Gavlene pudse, men troede nok, Byen selv kom til det. Det Spørgsmaal kunde man imidlertid foreløbig lade ligge, da Ejerne maaske vilde lade Gavlene pudse, saaledes at de kunde bruges til Reklame.

Indstillingen vedtoges.

